

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2010

La Lira

Xavier Azqueta

Som a- qui aen-to-mar les can-çons de la Pas-qua flo-ri-

Som a- qui aen-to-mar les can-çons de la Pas-qua flo-ri-

Som a- qui aen-to-mar les can-çons de la Pas-qua flo-ri-

que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-

que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-

que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2010

LA LIRA

MEMÒRIA D'ACTIVITATS

2010

PRESENTACIÓ

Per Josep Garrell,
President de la Lira.

PÀGINA 6

EL RACÓ D'EN JOAN

Per Joan Troyano,
historiador i cantaire
de la Lira.

L'any 2010
a Sant Cugat.
Les Caramelles.

PÀGINA 8

LA CANÇÓ DEL'ANY

La Maquinista,
d'Anselm Clavé.

PÀGINA 15

ENTREVISTA

Jordi Farrés.
Baríton i membre
de la Lira des de
1968.

PÀGINA 16

ENTREVISTA

Antoni Gómez.
Baríton i membre
de la Lira des de
1963.

PÀGINA 18

ENTREVISTA

Eulàlia Sabat
Grané.
Pastisseria Sabat.

PÀGINA 20

BIOGRAFIA

Eloi Jover.
Mestre de la Lira
des de l'any 2007.

PÀGINA 22

17 DE GENER
SANT
ANTONI

PÀGINA 24

4 i 5 D'ABRIL
CAMELLES

PÀGINA 28

24 D'ABRIL
CONCERT
A VITÒRIA

PÀGINA 52

1 DE MAIG
ARROSSADA
A CAL
MIÑARRO

PÀGINA 64

16 DE MAIG
150 ANYS
DE CANT
CLAVERIA
A RUBÍ

PÀGINA 65

17 DE MAIG
80è
ANIVERSARI
D'EUGENI
AULADELL

PÀGINA 66

23 DE MAIG
150 ANYS
DE LA
COLOMA
D'ESPLUGUES
DE LLOBREGAT

PÀGINA 67

13 DE JUNY
CONCERT
DISKANTTI

PÀGINA 68

26 DE JUNY
CANTADA
A CAL
TEIXIDOR

PÀGINA 74

11 DE SETEMBRE
OFRENA
DEL'11 DE
SETEMBRE

PÀGINA 76

30 DE JUNY
CONCERT
DE FESTA
MAJOR

PÀGINA 75

25 DE SETEMBRE
PATRIMONI
VIU

PÀGINA 77

2 D'OCTUBRE
25è
ANIVERSARI
DEL TOT
SANT CUGAT

PÀGINA 78

4 D'OCTUBRE
50è
ANIVERSARI
DE LA MARIA I
EN JOAN

PÀGINA 79

20 DE NOVEMBRE
FESTIVAT
DE SANTA
CECILIA

PÀGINA 80

21 DE NOVEMBRE
TROBADA
PEL
PÀRKINSON

PÀGINA 81

11 DE DESEMBRE
REHABILITACIÓ
DE LA LLAR
D'AVIŞ DE LA
PARROQUIA

PÀGINA 82

20 DE DESEMBRE
ASSAIG
OBERT
DE NADAL

PÀGINA 83

LA LIRA
Tots els cantaires
i components.

PÀGINA 84

RELACIÓ
DE CANÇONS
CANTADES
L'ANY 2010

PÀGINA 86

AGRAÏMENTS

PÀGINA 87

PRESENTACIÓ

Estimats cantaires, família i amics de la Lira:

Aquest petit recull que teniu a les vostres mans pretén recordar aquells actes que hem realitzat juntament amb el vostre suport i moltes vegades col·laboració durant aquest any 2010.

La Societat Coral la Lira és una entitat de la nostra ciutat amb una intencionalitat ben clara i definida: mantenir les tradicions i entretenir als nostres conciutadans sempre que sigui possible. Tots aquests actes que podreu veure i llegir a continuació en són una bona mostra.

La nostra participació a les festes populars de Sant Cugat comença, com no pot ser d'altra manera, a la diada de Sant Antoni, amb un carro guarnit conjuntament amb els nostres companys: els Amics dels Veterans i la Regalèsia. La Lira, com tots recordareu, en vam ser els banderers l'any 2007.

No hi ha Pasqua sense Caramelles i aquesta és una fita per tots els que en som cantaires. La nostra actuació estreta, sens dubte. Dos dies que omplim els carrers de joia amb les nostres sardanes, valsos i havaneres per fer sentir a tots el goig de la Pasqua i l'arribada de la primavera a la nostra vila. Des d'aquí, el nostre agraïment a totes aquelles persones que ho fan possible, ens acompanyen i ens mostren la seva estimació i un record especial pels nostres companys que enguany no ens han pogut acompanyar, no per falta de ganes.

També hem realitzat una sortida-concert a Vitòria responent a la invitació dels nostres amics de la coral Araba Abesbatza, que com tots recordareu, van ser entre nosaltres l'octubre de l'any passat. D'aquella estada en va néixer una bonica amistat que s'ha mantingut durant tot aquest temps. La nostra estada a Vitòria va estar carregada de visites, concerts, bons àpats i grans moments, posant així de manifest una vegada més que la música uneix a totes les persones més enllà de les llengües, cultures i tradicions.

El mes de maig va estar ple d'activitats. Dinar de germanor a Can Miñarro, sopar-assaig per celebrar el 80è aniversari del nostre company Eugeni Auladell, que va voler celebrar-ho amb tots nosaltres, i concert a la ciutat veïna de Rubí per celebrar el 150è aniversari del cant coral juntament amb altres corals d'homes, també vam acompanyar a la Coral Coloma d'Espulgues del Llobregat en el seu 150è aniversari amb cercavila i tot... Com veieu, un mes intens.

El juny ha estat molt important musicalment, ja que el diumenge dia 13 vam celebrar un concert internacional amb la coral femenina de Finlàndia Diskantti Cuore, que juntament amb la soprano santcugatena, i molt estimada per nosaltres, Júlia Farrés, ens van interpretar peces de difícil execució, amb un resultat molt més que favorable. El concert de celebració del 60è aniversari de la Lluïsa Girbau (filla del nostre estimat Teixidor) al seu jardí va esdevenir molt emocionant i familiar. I, finalment, el concert de Festa Major a la plaça de Barcelona: un èxit musical i de públic.

Dóna gust la companyonia i l'esforç que tots els coristes posem en els assaigs i els concerts, cada vegada amb més atenció esforçant-nos per seguir les indicacions del mestre, a qui és d'agrair el seu esperit i sobreesforç en els preparatius dels concerts per polir les 'puntetes musicals' que no surten. Dono les gràcies a tots pel seu esforç: VISCA Sant Cugat i Visca LA LIRA.

Josep Garrell i Casajuana, President de la Lira.

EL RACÓ D'EN JOAN

Per **Joan Troyano**, historiador i cantaire de la Lira.

La Societat Coral la Lira ha considerat interessant reservar un racó de la present memòria per incloure aquelles temàtiques que ens puguin ajudar a conèixer millor el nostre entorn i també les nostres tradicions. En el primer article pretenc proporcionar un marc previ d'esdeveniments de l'any al nostre municipi per poder situar les activitats descrites en la memòria. El segon article he considerat oportú dedicar-lo a l'activitat més emblemàtica de la Societat Coral la Lira : les caramelles.

L'any 2010 a Sant Cugat del Vallès

No cal cercar gaire per trobar el fenomen que més pot definir aquest any 2010. Ho heu encertat, es tracta de la **crisi tant econòmica com de valors** que venim patint els darrers anys. Els experts diuen que Sant Cugat ha patit menys la crisi que altres indrets degut, sobretot, a la diversitat i les estratègies del seu teixit econòmic. Tot i això, la crisi va fer augmentar un 20% la demanda de serveis socials.

Sant Cugat, però, durant l'any 2010 ha tingut molts motius de celebració com els aniversaris d'entitats: els **20 anys de l'Orquestra Simfònica**, de **Diablers** i el **Cor Infantil**, els **25 anys del Tot**, **30 de la Llar d'Avis de la Parròquia** o els **10 de Pedra i Sang**, entre d'altres.

La ciutat, amb l'Ajuntament premiat com el de **gestió més transparent de**

l'Estat, comença l'any sobrepasant els **80.000 habitants** i acaba l'any amb l'aprovació del pla **d'equipaments** fins el 2018, el qual afecta principalment a projectes sanitaris, com el quart **CAP**, i socials, com la segona residència per a la gent gran. Prèviament s'havia inaugurat la setena estació de ferrocarril del municipi a can **Volpelleres**. D'altres equipaments es reaprofiten com l'antiga seu de l'ajuntament a la plaça de Barcelona que acull el **Jutjat de Pau** i el Registre Civil, la qual cosa no treu que l'ajuntament segueixi lluitant per aconseguir la ubicació d'un jutjat de primera instància a la ciutat.

Com ja fa uns anys, es van atorgar els **Premis Ciutat de Sant Cugat** que, en la gala corresponent a l'any 2009, es va atorgar el premi extraordinari al president de la **Universitat Internacional**

de la Pau, Arcadi Oliveres. Varen ser premiats també dos cantaires de la Lira, **Josep Castellví** i **Jordi Roca**, els quals varen replantar el Pi Bessó de la Rabasada com a homenatge a la memòria històrica, i **Joan Troyano** que conjuntament amb **Montserrat Rumbau** varen editar el **llibre 'L'Abans de Sant Cugat'** que va comptar amb la participació de més de 200 famílies i entitats de la ciutat. La resta de premis varen ser per **Delphi**, el **Casal d'avis de Valldoreix** i la **Plataforma per la Consulta Popular**.

Una altra distinció es va dur a terme en la figura de **Baltasar Porcel**, amb un homenatge el mes de maig amb iniciatives com **Lectures a la Fresca** i concedint-li la medalla d'Honor de Sant Cugat.

Políticament, cal destacar el salt a l'arena de cares noves que poden significar

una renovació dels partits de cara a les eleccions municipals del 2012. Però el canvi més important és el relleu al front de l'alcaldia que ha significat el nomenament pel càrrec de **Mercè Conesa**, a l'hora que **Lluís Recoder** assolía el càrrec de Conseller de Política Territorial i Sostenibilitat en el nou govern de la Generalitat després de la victòria de Convergència i Unió en les eleccions al parlament de Catalunya el mes de novembre, victòria que també va ser àmplia a Sant Cugat.

Sant Cugat no és aliena als esdeveniments que afecten Catalunya i també va donar suport al dret a decidir, sumant-se a la històrica manifestació del **10 de juliol** a Barcelona com a reacció a la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut. Les estacions de FGC de la ciutat es van col·lapsar a causa de

Festa Major per a tothom

la massiva aflluència de santcugatencs a la concentració de protesta.

Pel que fa al patrimoni, cal dir que el conjunt monumental del **Monestir de Sant Cugat** ha tingut durant aquest any 2010 un destacat protagonisme. Després d'un primer ensurt per la caiguda d'un merlet deguda a inclemències meteorològiques, i de constatar la notable inclinació de la torre del campanar, es desenvolupa una important remodelació de la zona de l'Hort de l'Abat-Jardins del Paga-li Joan, substituint els malmesos plàtans per lledoners i arranjant també l'entorn a tocar dels absis. Amb motiu d'aquestes obres s'excaven els jardins per trobar una **muralla del segle XIV** que es deixa indicada per a futurs estudis.

No és només el Monestir que dona senyals d'alarma. També el centre històric pateix el deteriorament d'alguns edificis, com una casa del carrer Major, emblemàtica per la Lira per ser la residència de la família Azqueta.

També alguna entitat ha passat penúries

com la Unió Santcugatencs, salvada per un préstec d'un soci anònim. Més festiva va ser la reinauguració com a centre cívic del **Casino de la Floresta** a la festa major del districte.

Respecte al patrimoni mediambiental i paisatgístic cal destacar la declaració el mes d'octubre del **parc de Collserola** com a Parc Natural, cosa que per Sant Cugat significa que quasi la meitat del territori del municipi queda dins el Parc Natural amb la inclusió de Torre Negra i can Busquets, incloent també dues reserves naturals parcials, la de la Rieradacan Balasc i la de la Font Grogga. Per altra banda es mantenen els litigis amb Núñez i Navarro arran de la desestimació per part del tribunal suprem d'un recurs de cassació presentat per l'ajuntament de Sant Cugat.

En l'**àmbit educatiu**, els estudiants santcugatencs obtenen notes per sobre de la mitjana comarcal i catalana tant en les proves d'accés a la universitat com en els expedients de batxillerat. Per contra, el setembre comença el curs amb algunes novetats: amb una xifra d'alumnes

Desè aniversari de 'Pedra i Sang'

per sota de l'any 2009, incrementant-se la demanda a l'escola pública.

Pel que fa a l'**art** cal destacar aquest any 2010 per les exposicions sobre l'obra de **Rudolf Häsler** a la casa Aymat, on també s'instal·la la XVII edició de la **Biennial d'Art contemporani**, les talles de **Paco Salas** i els dibuixos de **Pep Blanes** a la Sala Capítular. A la Casa de Cultura hi exposen nous talents i la **Nit de l'Art** torna a ser una gran mostra col·lectiva. Tanca una galeria, **OdóArt**, i la resta es manté malgrat la crisi generalitzada de l'art contemporani. Firart segueix amb la mostra d'art al carrer.

Quant a **espectacles**, caldria esmentar en el teatre *American Buffalo* de David Marmet, en la música l'**Orquestra Simfònica Sant Cugat** amb el seu director Josep Farré amb obres d'Stravinsky i Brahms, en l'òpera, *Carmen* de Bizet i en la dansa, *El llac dels cignes* amb el ballet Corella.

Per acabar ho faré amb l'**esport**, en què s'han aconseguit nombrosos èxits i un destacat protagonisme de l'esport base.

Albert Solà guanya el Mou-te

Com a referència posaríem l'ascens del **Club Voleibol Sant Cugat** a la Superliga 2 femenina. D'altra banda, la ciutat ha promogut i acollit grans esdeveniments com la sortida de la darrera etapa de la **I Volta ciclista** des del CAR o la **Sant Silvestre**, amb més de 2.000 participants. El CAR continua sent un referent de l'esport català i creix amb la construcció de l'Esport Parc Internacional.

Aquest resum, per necessitats d'espai, no pot ser del tot exhaustiu i remeto per més informació al resum de l'any 2010 que el *Diari de Sant Cugat* va incloure a les seves pàgines, de la 18 a la 58, en la seva edició del 7 de gener de 2011.

És a l'bell mig de tots aquests esdeveniments que se situen les activitats de la **Societat Coral la Lira** descrites en aquesta memòria i que signifiquen una important col·laboració amb entitats de diferents àmbits i participació en festivitats, remarcant tot allò que més sap fer, que és **cantar i traslladar l'ambient festiu** a una societat que, massa sovint, es veu sotragada per problemes d'origen divers. ■

Les caramelles

Per Joan Troyano

Si es busqués una definició de ‘caramelles’ que servís per quasi bé la totalitat de les variades manifestacions que pren aquest esdeveniment social i musical arreu del país, triaria la que Ramon Vilar i Herms fa esment en el seu article *Les Caramelles, un patrimoni viu*, publicat en el número 46 del mes de juny de 2006, a la revista *L’Aurora* de la Federació de Cors de Clavé :

“Les Caramelles són un cant de salutació pasqual fet per una colla de cantaires pels carrers i masies d’una població; solen tenir també caràcter de celebració de primavera i de galanteig a les noies casadores; els cantaires van abillats de manera tradicional i festiva i acompanyats, encara que no sempre, d’un grup instrumental; com a recompensa se’ls obsequia amb queviures o diners que

són dipositats en cistelles engalanades”

Aquesta definició conté tots els elements de les caramelles. Segons Joan Amades en el seu *Costumari Català. El curs de l’any*: “és una tradició religiosa ja que la Pasqua fou la primera festa que van celebrar els primitius cristians i simbolitzava la redempció de la humanitat pel sacrifici de Jesús en la creu”. Però també, “és una tradició profana i podria ser la primera manifestació a les nostres contrades d’un cicle de festes que recorden cultes i ritus dedicats a les forces naturals, especialment a les vegetacions i als genis i divinitats que les simbolitzaven, les regien i les personificaven”.

Si difícil és trobar els seus orígens, també ho és trobar l’etimologia del propi nom. En efecte, caramelles és el nom

◀ Fragment del
“Goig de Pasqua”,
del repertori de la
Lira

estandarditzat i sembla provenir de la canya (calamus) amb què es construïa una espècie de flabiol que acompanyava les cançons. Però en diverses contrades les caramelles prenen altres noms com *camarelles*, *camilleres*, *camigeres*, *camarleres* o *caramatlleres*, noms que podrien derivar de ‘cama’ o ‘camí’, referint-se als recorreguts a peu fets pels cantaires per fer arribar la festa a tota la població.

Quant a la recollida d’aliments, la simbologia prové probablement de la comunió de la població a l’entorn de l’esclat de la primavera i del començament de la floració. Especial rellevància tenen els ous com a símbol de fertilitat. Els diners serien una monetització tardana de la captació. La cistella probablement seria una reminiscència del contenidor de les ofrenes fetes per l’esperit de primavera.

Totes aquestes manifestacions tenen sobretot un component de cohesió social, de transversalitat i de solidaritat.

Tot i l’origen ancestral i rural de les caramelles, podem situar el començament de les caramelles actuals al segle XVI en els goigs del Roser a la Catalunya Vella, la Catalunya nord i al nord-est, i també en les cançons de ronda (corrandes) dedicades a les noies i en les festes de recollida d’aliments a les terres de ponent i del sud del país. A ciutat la festa és més tardana, situant-la a mitjans del segle XVIII i de la mà de pagesos que s’hi ubicaren.

No serà però fins l’arribada dels cors de Clavé que les caramelles queden perfectament estructurades i passen a formar part del seu repertori habitual.

L'havanera del Vallès
Introducció amb acordió

1.ª De ter-ra-en-dins, la to-ma-da ha nas-sut d'a-ques-ta
2.ª cant al pla, com a mur-la-nyca, ma-ni-ness, ó gent a

◀ Una de les havaneres molt especials que canta la Lira

Les primeres cançons incloses per Josep Anselm Clavé en el repertori de caramelles són precisament les corrandes en el seu vessant més enginyós i divertit. També va incorporar valsos i sardanes així com cançons satíriques del moment, que el públic esperava amb delit. També compartien caramelles amb els cors de Clavé les colles parroquials i les dels ateneus.

Es podria seguir amb les diferents estructures i protocols que les caramelles han adquirit al llarg del temps i dins de les diferents contrades, així com amb la diversitat d'instruments i fins i tot de balls que les han acompanyades, però remeto al *Costumari Català* de Joan Amades per qui vulgui aprofundir en el seu coneixement. Vull remarcar especialment que aquesta diversitat és precisament senyal de l'enorme riquesa que comporta aquesta part del nostre patrimoni.

És seguint el fil esmentat dels Cors de Clavé que trobem plasmat l'ampli repertori que la Societat Coral la Lira ha desenvolupat en el decurs del temps. Recordem els goigs de Pasqua, els cants a la Resurrecció de Jesús i d'altres manifestacions religioses, els cants a la primavera, els valsos, les sardanes, les corrandes, les sàtires i darrerament també les havaneres.

No oblidem els instruments d'acompanyament, com l'acordió i el contrabaix, i, fins i tot, les cobles en grans esdeveniments. Hem viscut fins fa poc la captació d'aliments i treballem per millorar la captació de diners, sempre amb la finalitat de la celebració conjunta i de manteniment i millora de l'estructura de la nostra entitat perquè pugui mantenir-se cohesionada, transversal i solidària com ho han estat els protagonistes d'aquesta ancestral institució de les caramelles. ■

LA CANÇÓ DE L'ANY

La Maquinista

La Maquinista és una polca corejada de Josep Anselm Clavé.

Però *La Maquinista* no és solament una obra musical, és una important proclama política, escrita per un activista d'esqueres com Josep Anselm Clavé, per enaltir el treball dels 1.200 obrers de La Maquinista Terrestre i Marítima, i per donar sentit a la tasca de tots els treballadors industrials de Catalunya, no solament des d'un punt de vista material: "[...] és el pa de la família [...]", sinó també polític: "[...] En lo banquet del mon avui l'obrer hi cap [...]".

La primera part, la destina a descriure la tasca dels manyans amb un llenguatge tècnic solament a l'abast de professionals.

És a la segona part en què destina el missatge polític i d'esperança emprant expressions com la de l'*aurora* -anunciant temps millors- i la de *manumitint esclaus* -qualificant els obrers com a soldats de la indústria- i proclamant el lema: *Virtut, Progrés i Amor*.

Sortosament, avui dia, s'han superat molts dels aspectes denunciats per Clavé a la seva obra, i és de difícil comprensió sense situar-se a les primeries del marxisme.

Musicalment traspua una influència de Verdi i un caràcter extravertit i triomfal a fi de motivar les classes treballadores. ■

La Maquinista

Autor de la música:
Josep Anselm Clavé
Autor de la lletra:
Josep Anselm Clavé
Tipus de cançó:
Polca corejada

La campana al treball crida al taller! a treballar!
Es lo pa de la familia
La suor de nostre afany, al taller! a les encluses!
al cargol! al torn! al banch!
Que los timbres mes honrosos
Son los timbres del treball.
idali, dali sens descans!
afanyem! a la tarea!
dali, dali sens descans!
Lo foch furga ab lo silvestre
Forjador expert i brau
Y ab las curvas estanelles
Te una barra a caldejar
Quan lo ferro fa estrelletes
Fina sorra hi va tirant
Fins que la ruenta barra
Trau a temps de la fornal
Lo martell llauguer blandeja
Y esparjits a son alcans
Te la plana el peu de cabra
Los escaires i els tallants
Al compas que al martell dona
Malladors ensinestrats
En la esclusa escalaburnan
Lo ardent ferro a cops de malls
Ja lo allargan fenthi presa
ja lo escursan recalcant
va la pesa prenent forma
del ferrer a voluntat
y forjada passa a carrech
dels torners o dels manyans.
afayem!
dali, dali sens descans!
Es el pa de la familia
La suor del nostre afany

Y los timbres mes honrosos
Son los timbres del treball.
afanyem! a la tarea!
Dali, dali sens descans.
L'aurora del progrés
Mancomunitat esclaus
Lo estigma de la gleba
De nostres fronts borra
En lo banquet del mon
Avui l'obrer hi cap.
Los trovadors pregonan
Las glorias del treball
Progres, virtud y amor
Es nostre lema sant
Soldats son de la industria
Soldats som de la pau.
idali, dali, dali, dali!
La campana a plegar toca
Lo deber cumplirem ja
Lo descans cerquem joyosos
En la pau de nostres llars
A plegar!

ENTREVISTA A

Jordi Farrés

Per Joani López

Quins motius t'han dut a formar part de la Lira?

D'una banda, per motius familiars: el pare hi cantava, dos tiets també, un altre, en Joan Artigas, encara hi canta, i el tiet Manel Farrés en va ser president. D'una altra banda, a la meva joventut, quan un de la colla s'apuntava a una activitat era molt normal que els altres acabéssim al mateix lloc. A més a més, quan era petit anava a sentir cantar el tiet Artigas a la Lira: si no hi havia faristol tenia l'honor d'aguantar la partitura.

Des de quan ets membre de la Lira?

Els últims 42 anys.

Per què et vas fer membre de la Lira?

De sempre m'ha agradat cantar, però crec que el record que tinc de les meves tietes cantant mentre rentaven la roba m'hi va influir.

Què suposa per a tu la Lira?

És una tradició en la que cantant-hi jo ajudo a conservar-la.

Ets membre d'alguna altra institució musical?

En aquests moments no, però havia cantat en un cor de cambra.

Quines són les teves aficions?

En general la muntanya, l'escalada preferentment, i el ciclisme.

Quines són les teves preferències musicals?

M'agrada la música en general i la clàssica. Però no tinc preferències.

Com valores la situació actual de la Lira respecte a anys anteriors?

Molt positivament: existeix un molt bon ambient, i això, juntament amb l'arribada de l'Eloi i la celebració del 125è aniversari, ens ha ajudat a tenir més prestigi.

Com veus el futur de la Lira?

Bé. I ho definiria amb una frase: *No parar*. Seguir buscant activitats, participar en tots els àmbits de la societat, etc. ■

JORDI FARRÉS ARTIGAS

Edat: 58 anys. Lloc de naixement: Sant Cugat del Vallès. Casat, amb dues filles. Ha format part d'expedicions escalant l'Atlas, les Dolomites, i totes les muntanyes importants del nostre país.

TONI GÓMEZ CANALS

Edat: 64 anys. Lloc de naixement: Sant Cugat del Vallès. Casat, amb dos fills i tres nétes. És Vicepresident de la Societat Coral la Lira.

ENTREVISTA A

Antoni Gómez

Per **Joani López**

Quins motius t'han dut a formar part de la Lira?

Anava a l'escola on el senyor Azqueta, que era el meu mestre, em va animar a cantar. El senyor Azqueta era, a més a més, el director del cor. També em va influir un germà del meu avi que hi va cantar, i potser també em va influir el record que els meus avis materns van anar a València amb vaixell en una excursió de la Lira.

Des de quan ets membre de la Lira?

Des de l'any 1963.

Per què et vas fer membre de la Lira?

Sobretot perquè sempre m'ha agradat cantar i també perquè és una tradició del meu país.

Què suposa per a tu la Lira?

És un sentiment.

Ets membre d'alguna altra institució musical?

Musical no, però formo part dels Amics del Veterans, la Penya Regalèssia i la Comissió de Festes de Sant Antoni.

Quines són les teves aficions?

M'agrada dibuixar i estic aprenent a tocar la guitarra, a més a més essent culer de soca-rel és obvi que m'agrada el futbol. Vaig ser President del Club de Bàsquet Sant Cugat.

Quines són les teves preferències musicals?

De cantants m'agrada per sobre de tot en Serrat, i en quant a estils m'agrada el swing, els boleros i els cuplets.

Com valores la situació actual de la Lira respecte a anys anteriors?

Considero que des de la celebració del 125è aniversari i amb l'arribada de l'Eloi Jover hem tingut un creixement espectacular en tots els sentits.

Com veus el futur de la Lira?

El veig positivament, però trobo a faltar la incorporació de gent jove, per garantir el futur. ■

ENTREVISTA A

Eulàlia Sàbat Grané

Per Joani López

La pastisseria Sàbat fou fundada l'any 1951 pel mestre Jaume Sàbat Aumassqué i la seva esposa Joana Grané, i al llarg de tots aquests anys ha estat considerada una de les més prestigioses fins i tot més enllà de les nostres fronteres. La tasca del mestre pastisser fou reconeguda pel poble dedicant-li un carrer de la nostra ciutat. En aquest moment la pastisseria està regentada i dirigida pels seus fills, Eulàlia i Jaume. L'Eulàlia explica, fora d'entrevista, que el relleu generacional està garantit per part dels néts.

Quant de temps fa que us visita la Lira per Caramelles?

60 anys.

Quin va ser el motiu de convidar a la Lira a casa vostra?

Els pares van ser els qui van convidar a la Lira per primer cop a venir a cantar a la pastisseria i crec que ho van fer perquè era una tradició.

Hi ha algun membre de la família que hagi format part de la Lira?

No.

Després de tants anys, què és el que us porta a seguir convidant a la Lira a casa vostra?

Primer, perquè, encara que quan veniu a cantar la botiga és plena de gom a gom comprant la mona, jo us escolto i m'emociono, i després, per seguir la tradició que van començar els meus pares.

Del repertori de la Lira, quines són les vostres peces preferides?

En general, trobo bé tot el que canten.

Per acabar, voldríeu afegir alguna cosa sobre la nostra activitat?

Us animo a seguir amb aquesta tradició tan entranyable i que tots tingueu salut per *disfrutar-ho*. ■

BIOGRAFIA

Mestre Eloi Jover Navarro

Neix a Sant Cugat el 15 de setembre de 1963. Va fer els seus estudis primaris a l'escola del senyor Massip i als 9 anys ja demanava als seus pares estudiar música i un piano, ja que sentia a casa els concerts de piano i orquestra de Txaikovski que escoltava el seu pare. Va estudiar solfeig i piano amb Montserrat Calduch, examinant-se al Conservatori del Liceu fins treure's el títol!. Cursa estudis superiors amb Andreu Guasch i dóna classes de piano que li serveixen per pagar-se els estudis.

En contacte amb els amics de l'Òpera de Sabadell i treballa amb Josep Farré a l'Orquestra Simfònica de Sant Cugat, arran d'això estableix contacte amb el Gran Teatre del Liceu i allà fa de mestre de repertori i quan assaja amb el cor, ell toca el piano i se li reconeix abastament la seva facilitat per interpretar les partitures més complicades. Fa cursos de música d'Irineu Segarra a Montserrat de tècniques musicals.

Funda la coral Serra d'Or amb els mestres Andreu Recasens i Montserrat Calduch. L'Eloi Jover fa de director de la Lira des del setembre de 2006, amb un entusiasme frenètic que ha encomanat a tots els cantaires donant aires nous a aquesta coral centenària per a la conservació de les nostres tradicions. ■

ACTIVITAT 17 DE GENER

SANT ANTONI

A l'any 2007, celebrant la Lira el seu 125è aniversari, els organitzadors de la festa de Sant Antoni, per contribuir a l'esplendor d'aquesta efemèride, van proposar al president que representants de la Lira fossin els banderers.

A partir d'aquí es va decidir participar a la rua del Tres Tombs guarnint un carro.

El carro, cedit per en Jordi Bell, el van guarnir bàsicament: en Josep Pros, en Cisco Llamas, en Josep González, en Toni Gòmez i en Joan Lòpez.

Aquest any però, no vam poder comptar amb el cavall que habitualment ens cedia en Josep Massó i els amics dels veterans van tenir la gentilesa de fer-se'n càrrec.

Els guarniments els va cedir en Joan Castanyer (Cal Caballu).

La participació de la Lira a la festa de Sant Antoni i les facilitats corresponents vénen substanciades puix que membres de la junta de la Lira ho són ensem amb els Amics dels Veterans i la Regalèsia. ■

El carro de la Lira participant a la rua dels Tres Tombs

J. Troyano, Joan López, Pasqual d'Ossó i Carles Clotet. Exposició al Terra Dolça: 'Sant Cugat-Cardona'.

ACTIVITAT 1 DE MARÇ

EXPOSICIÓ D'AQUAREL·LES I DIBUIXOS

Els cantaires de la Lira **Joan López** i **Pasqual d'Ossó**, juntament amb en Carles Clotet, exposaven les seves pintures i dibuixos de Sant Cugat i de Cardona a l'Espai Gastronòmic i Cultural Terra Dolça.

El Terra Dolça és un restaurant amb vocació de punt de trobada d'activitats intel·lectuals, i en Joan Troyano es va brindar a reforçar l'acte amb una xerrada històrica que analitzà i descobrí les relacions entre Sant Cugat i Cardona des de l'edat mitjana fins a l'actualitat.

El fet que tres cantaires de la Lira intervinguessin a la inauguració de l'exposició va fer que la Lira, per solidaritat amb els seus companys, engalanés l'acte amb la seva presència i els seus cants.

Val a dir que l'1 de març a la inauguració va assistir l'alcalde de Sant Cugat, Lluís Recoder Miralles, que amb les investigacions de l'historiador Joan Troyano descobrí que era l'última baula que lligava Sant Cugat amb Cardona, puix que la casa pairal dels Miralles és ubicada a Cardona.

Fou un acte simpàtic amb parlaments, cantada de la Lira, copa de cava, i una gran dosi de companyonia, en un local que estava ple de gom a gom. ■

4 I 5 D'ABRIL. DIUMENGE I DILLUNS DE PASQUA.

CARAMELLES

DIUMENGE DE PASQUA

▲ Honorant el Monument a de la Lira a J.A. Clavé amb les cançons Goig de Pasqua i El Llop de Mar

Un any més, la Lira va voler fer país i conservar les tradicions cantant caramelles per Pasqua.

Es canta als llocs establerts institucionalment, es canta per cases i masies on demanen la nostra presència per animar la festa i es canta pels carrers, en dures jornades resistides per tots els cantaires amb esforç i il·lusió. Val a dir, que algun cantaire enguany ha complert els 86 anys.

Plaça de Sant Pere.

També aquest any 2010 vàrem començar-les a la plaça Pere San, actualment

de Sant Pere, davant el Mercat Vell.

És com un ritual. A primera hora del matí, quan encara els carrers són força buits i, encara que com sempre hi posem tot l'esforç i sentiment, no hem d'amagar que ens serveix per anar afinant la gola i polint alguns detalls, perquè en els llocs de més compromís, i amb més quantitat de seguidors, les coses ens surtin més afinades.

Una vegada trencat el gel, vàrem anar seguint pel carrer Major arribant a la Plana de l'Hospital fins a la casa d'en

Joan Castanyer (**Cal Caballu**), on acostumem a fer el primer tast (vi dolç), després al **monument a la Lira**.

Tot i fer un temps fred i inestable vam seguir oferint les nostres actuacions per animar la festa cantant pels carrers, en dures jornades resistides per tots els cantaires amb esforç i il·lusió.

Vam continuar cantant a la **Plaça del Rei**, a l'estanc del Torres, a la **llar d'avis**, a l'**avinguda de Cerdanyola**, etc.

Tot i fer un temps fred i inestable vam seguir oferint les nostres actuacions per animar la festa cantant pels carrers

◀ **La Llotgeta del Monestir plena a vessar celebrant la Pasqua**

Diego Lahuerta acompanyant amb l'acordió a la Lira les cançons interpretades als Quatre Cantons, dirigides pel mestre **Eloi Jover** i acompanyats pel contrabaix **Artur Regada** ▶

Vam anar a cantar a **Cal Vinyeta**, recordant amb nostàlgia a en Cisco Riba, anterior President de la Lira, i honorant a la vídua i al seu fill David.

Una altra cantada emotiva és la que dediquem als ancians de la **Llar d'Avis Santa Rosa**, on hi ha alguns que senten les tradicions catalanes molt profundament, d'altres potser no comprenen ben bé què passa, però veuen un moviment inhabitual en la seva rutinària vida. Lògicament els vam dedicar 'El meu avi'.

Amb aquest recorregut, arribem prop de la una del migdia a un dels llocs que crec que tots els cantaires ens agrada més de retrobar any rere any: **la Llotgeta del Monestir**, a la sortida de missa de dotze. És allà on el sentit de les caramelles es viu amb més intensitat. Els fidels de missa, els fidels de la Lira, que sempre són allí plogui o nevi i els que s'hi troben al mig sense saber ben bé què passa però encuriosits, s'hi queden. Centenars de persones s'apleguen per sentir les caramelles, tant les del nostre cor com les del cor amic de la Unió amb qui hem compartit des de sempre la festa.

Sempre sortim d'allà amb les pulsacions a cent per hora i, amb les pulsacions a cent, ens en anem amb prèvia parada a la plaça dels **Quatre Cantons**, cap a la **Plaça de Barcelona**, on ens esperen també, a part d'un munt de fidels, les nostres autoritats.

Tot anant cap a la Plaça de Barcelona vam haver d'aturar-nos al carrer de **Santa Maria** per complaure el públic.

Els representants municipals no solament assisteixen institucionalment per sentir les tradicionals caramelles, sinó també per fer palès que estan amb nosaltres sempre.

▶ **Carrer Santa Maria**

A la Plaça Barcelona: foto oficial de la Lira

Com un senyal d'hospitalitat ens obsequien amb un petit pisolabis, que en aquelles hores cau com el manà que cau del cel.

Vam considerar que era un bon escenari per a la foto oficial, si bé calia fer-la sense pausa puix que eren les tres i encara restaven dues actuacions.

Aparcant els vehicles com es pot, malgrat l'hora tardana, som rebuts a **Can Ollé** pel matrimoni Juncosa-Ollé.

El diumenge de Glòria coincideix amb el sant de la mestressa i li dediquem les nostres cançons.

La darrera cantada del diumenge és a la Floresta, a **Cal Miñarro**. Arribem a les quatre. Sort que el nostre estimat expresident, Alfons Miñarro, té ple el rebost.

Bé, ell, de fet, ens exigeix bastant a l'hora de cantar a casa seva, sempre és molt exigent (té tot el dret), però és que la seva esposa, l'Anna Maria, d'una manera excel·lent ens recompensa com ella sap, de tot l'esforç del dia.

◀ **Cantada institucional a l'Ajuntament.** En presència dels representants municipals i del nombrós públic, entre els quals s'hi comptaven els cantaires de La Unió, es va cantar: 'A la Lira', 'Cala Montgó', 'Cobles Marineres' i 'L'Empordà'.

Amb una hospitalitat natural, molt còmoda, acabem menjant patates amb allioli. No cal dir res més. ■

▲ **Can Ollé.** Artur Regada amb el contrabaix feu les delícies de la família Juncosa

DILLUNS DE PASQUA

El carrer Major el baixem acompanyats

El dilluns de Pasqua no pot començar de millor manera per a la majoria de nosaltres com és la de compartir a casa del nostre amic i cantaire de la Lira, Joan Troyano, i la seva companya Rosa, un **esmorzar de germanor**, el qual serveix, no ens enganyem, a banda de disputar una bon lloc a taula, per estrènyer els lligams. Ja fa molt de temps que aquest moment no podem deslligar-lo de la gran festa de les caramelles. Cadascú porta el que vol. És famosa la xistorra d'en Domeño acabada de portar de Navarra, l'allioli ...

Quan arribem, en Joani Lòpez, que està

com a casa seva, ja ha encès el foc per torrar les costelles, la cansalada viada, o el que calgui. De postres: coca de la Teresa Boldú.

Un cop recollida la taula, el director fa un assaig per veure si estem en condicions de cantar. Cal aclarir que no ens fa bufar.

A les deu en punt comencem amb la visita de cortesia a casa de la Teresa de **Cal Boldú** on, com agraïment a les coques que ens prepara amb les seves mans i que serveixen per rematar l'es-

▲ Esmorzar de germanor a Cal Troyano

morzar, li cantem una sardana.

Després comencem les actuacions pel carrer, a la **Plaça de Barcelona**, al **Carrer del Xeric**, a la **Fleca del Carrer Santa Maria** per arribar a la **gelateria Pros**.

Com que ja són les 11 h, comença a haver-hi auditori.

La cantada del diumenge és més institucional, té dos moments dolços per cantar, com són el Monestir i l'Ajuntament; el dilluns és molt diferent, a part

dels llocs on cada any hi cantem, doncs ens hi conviden a compartir la festa, com són: **Gelats Pros, Patisseria Sàbat, Cal Troyano, Cal Tartaner, Cal Garrell, Can Trabal**, etc., és el dia que més vivim les caramelles al carrer potser perquè la gent ja ha tornat de les vacances de Setmana Santa, però és un goig estar envoltats de gent esperant per sentir les caramelles.

A la **Gelateria Pros**, la Lira té barra lliure, si bé en fa poc ús puix que és al començar.

La **pastisseria Sàbat** està com un ou. Tothom està comprant la mona. Cal entaforar-se i agrupar el cor per cordes. El contrabaix s'ha d'obrir pas com pot. Solament el professionalisme i la voluntat fa que puguem interpretar dues peces: 'Un Cant Festiu' i 'Setembrina'.

Val a dir que el públic està més preocupat per l'ordre de la tanda o pel preu de la compra, que pels nostres cànctics.

Un dels moments potser més emotius de tot el dilluns és el moment que cantem a la casa del que fou el nostre estimat director al llarg de 40 anys: **Xavier Azqueta**, amb la seva esposa Carmen, la seva germana Montserrat i els seus fills. Té un marcat caràcter nostàlgic, aconseguint que aquella estona es respiri una atmosfera especial, a més, és un dels llocs on s'hi arreplega més gent.

La **plaça d'Octavià** és un punt de trobada dels sancugatencs i cada cop que passem cantem alguna cançó.

Seguint el costum de cantar a la família del president, vam actuar a **Ca'ls Garrell**, que ens van parar un bufet al carrer de la Lluna per poder matar el cuc.

A partir d'aquí, ja anem fent camí cap a la **Plaça de Barcelona**, on compartim

▲ Actuació a casa del president

el cant amb dues famílies veïnes molt estimades, una **Cal Troyano**. A aquella hora no cantem pel Joan, sinó per a la seva família, sobretot per a la seva mare a qui sempre dediquem una peça de les que més li agraden: 'L'Havanera del Vallès'. L'altra, a **Cal Tartaner**, una de les famílies que sempre han estat fidels amb la Lira i que també ens fan sentir d'una manera especial, sobretot quan en el record de molts components de la Lira

A **Cal Tartaner** i a **Cal Troyano** la Lira sempre és rebuda amb amabilitat i afecte ▶

ens ve el record d'en Joan. Desgraciadament ja no hi és. A la nostra Societat Coral hi tenia un munt d'amics.

Eren vora les 14 h i encara restaven quatre torres on actuar: per primer cop, el **senyor Vergès** va voler que col·laboréssim a celebrar la Pasqua. Vam ser complimentats amb generositat. Havent satisfet a l'auditori, vàrem dirigir-nos a **Can Trabal**.

A Can Trabal s'havia aplegat la família i els amics per celebrar la festivitat. Com que la família Beascoa-Amat tenen as-

sendència basca vam interpretar, entre d'altres peces, el Boga-Boga que va ser tramès per telèfon a Castrourdiales a un familiar.

Aquest any la darrera torre del matí va ser a Cal Sivilla, puix que la tradicional visita a Bellaterra a casa del nostre company Cisco Campmany va caldre suprimir-la per motius de salut.

Després d'un matí intens, vàrem quedar a les 17 h a la **Plaça de Lluís Millet** davant del monument per continuar a la tarda.

5 D'ABRIL.. DILLUNS DE PASQUA. TARDA PELS CARRERS

A les cinc, tornem-hi. La tarda comença davant del **monument a Lluís Millet**, a la Plaça que duu el seu nom.

Des de fa tres o quatre anys, les tardes del dilluns de Pasqua són per a nosaltres unes tardes d'alegria.

D'ençà que en Josep Pros va tenir la genial idea d'anunciar amb antelació les cantonades i l'hora on cantaríem, aquesta tarda de dilluns s'ha convertit en una

mena de cercavila que va de l'estació a la **plaça del Monestir**.

Familiars, amics, gent que d'una manera fidel cada any ens acompanya i, fins i tot, persones nouvingudes que no saben de què va la festa continuen al nostre costat fins al final, on també fem la cantada de comiat davant del Monestir i l'última peça al costat del **monument a la Lira**.

És una tarda màgica, i el fet de veure tanta gent al costat fa que el nostre compromís amb la Lira es faci més fort. ■

Homenajant a Lluís Millet. Plaça Lluís Millet.

Tarda pels carrers

CARAMELLES
 SOCIETAT CORAL LA LIRA
CANTAREM AQUÍ
DILLUNS DIA 5
 CARRER AERREIC-LA LLUNA
 A LES 10.15 h
 !! T'ESPEREM!!

EDUARDE AFRONIMATS I LLOCS
 CANTADA - CARAMELLES 2010

PROGRAMA DE LA TARDOR
 1. EL CANTOR
 2. EL CANTOR
 3. EL CANTOR
 4. EL CANTOR
 5. EL CANTOR
 6. EL CANTOR
 7. EL CANTOR
 8. EL CANTOR
 9. EL CANTOR
 10. EL CANTOR

PREMIER: GIL GARRIGA - MATEU PÉ - SUPIQUOT FERRELL

Cantada final a la Plaça d'Octavià

24 D'ABRIL

CONCERT A VITÒRIA

Concert a la capella d'El Prado. Vitòria.

Tots estàvem puntualment amb els bagatges i la pancarta identificativa pel vidre de darrere, excepte l'autocar, que va arribar tard ▶

Arran de la visita amb què l'any passat ens va obsequiar el cor Araba Abesbatza, ens vam comprometre a correspondre amb la nostra a Vitòria-Gasteiz.

Val a dir que el primer aspecte a considerar per la junta fou l'aspecte econòmic, en els dos vessants: ingressos i despeses.

Hi havia tres fonts d'ingressos: subvencions, correspondència en espècies i recaptació pròpia.

Vol dir que amb certa antelació va caldre negociar amb l'Ajuntament perquè sufragués part del transport, va caldre així mateix, demanar quina era l'aportació del cor Araba i vam destinar la recaptació de les caramelles a aquest fi, com si fos la nostra excursió de l'any.

La despesa més important era el viatge i algun àpat.

Amb totes les incerteses que implica l'organització d'un esdeveniment d'aquest tipus, es va acordar que per omplir l'autocar podien venir acompanyants.

Val a dir que per les nostres condicions físiques, no tothom es pot enfil·lar en una llitera per dormir, així que algú es va estimar més posar el matalàs a terra per descansar sense vertigen. ▶

L'excursió va quedar fixada pel dia 23 d'abril i la tornada el 25 d'abril de nit.

Amb la finalitat de no arribar massa tard a Vitòria, vam sortir del Pla del Vinyet a 2/4 de cinc.

Per compromisos familiars o laborals hi havia alguns membres de l'expedició que sortien en tren i arribaven el dia següent.

Com que ens anem fent grandets, hi havia alguna exigència sanitària d'atu-

rar-nos cada 200 km (el reglament de Transports també ho regula) i sopar pel camí en alguna àrea de l'autopista.

La fórmula per pagar el sopar escollit en un *self-service* fou la següent: Joan Artigas prepararia un sobre amb XXX € i en repartiria un a tothom a l'entrada, donant màxima llibertat per consumir.

En Josep Castellví feia de portaveu de la junta durant el viatge anunciant les parades, previsions, etc.

◀ Vam esmorzar amb uns adolescents que devien entrenar-se per alguna competició.

Fet i fet, vam arribar a Vitòria passada la una de la matinada. Entre els mòbils i l'amabilitat dels cantaires que havien organitzat un comitè de recepció per poder entrar a la ciutat, no va haver-hi cap problema.

Clarament hi havia dos tipus d'allotjament adjudicats segons les condicions individuals i el sorteig corresponent: els que anaven a un hotel i els que anaven a un alberg.

Primer van dipositar les parelles de

l'hotel i després els alberguistes.

L'alberg Carlos Abaitua era un alberg nou de trinca dels classificats com 'Albergs de Joventut'.

Un cop dins l'alberg encara hi havia els que ocupaven habitacions dobles i els altres en habitacions de 8 lliteres.

A les dues de la matinada ens donaven els llençols, la coixinera i la tovallola perquè ens féssim els llits i poder dutxar-nos l'endemà.

La capella d'El Prado on celebràvem el concert era a la vora de l'Alberg i la teníem localitzada

Iniciant la visita per Vitòria ▶

Les dutxes de l'alberg –separades les masculines i les femenines- eren col·lectives i sense compartiments, i els lavabos no tenien aigua calenta: ens vam afeitar amb aigua freda. Però no era una conseqüència d'un mal funcionament, sinó d'un projecte pel jovent.

Deixant-ho tot net i polit, vam anar a fer un passeig per Vitòria-Gasteiz.

El gran avantatge de l'alberg és que amb deu minuts s'arribava al centre de Vitòria, sense necessitat de taxis ni

transports públics. L'hotel era més lluny.

El programa era senzill: turisme, a les dues a dinar al Bingo i a 2/4 de set trobada a l'església pel concert.

Vitòria ens va agradar molt a tots: és una ciutat petita –per a ells tot és molt a prop- i ben cuidada i es nota que hi ha nivell.

El Bingo havia habitat la sala de joc com a menjador, així que era un menjador molt gran. A més de la Lira, hi

cabia molta altra gent. Teníem les taules reservades i, com que entre nosaltres no hi ha problemes de convivència, vàrem seure *ad libitum* amb un cert ordre, car les parelles van seure juntes.

La capella d'El Prado on celebràvem el concert era a la vora de l'alberg i la teníem localitzada.

A poc a poc vam escatir el per què de tot plegat: a Vitòria hi ha un casal català que commemora totes les festes tradicionals catalanes i les de caire religiós les

celebren a la capella d'El Prado.

Per tant, per la diada de Sant Jordi anaven a missa –oficiada en català– cantant 'El Virolai' –amb karaoke per als bascos–, i amb la finalitat de guarnir i solemnitzar l'acte: un concert de cant coral presentant un cor de cançons catalanes com la Lira.

La capella d'El Prado era petita i rodona, i des del nostre punt de vista, poc apta per cantar la Lira. Entaforats entre l'altar, els canelobres i l'acordionista a un nivell

Piscolabis

La vida íntima en col·lectivitat, desferà comentaris el dia següent

més baix, per més bona voluntat que hi posàvem no ens trobàvem a gust. Excepte el públic molt entès, ningú no va notar res d'estrany. Nosaltres sí. Quan vam interpretar les cançons conjuntes semblava el tren en hores punta, però amb el nostre costum habitual ens en vam sortir. Va haver-hi intercanvi d'obsequis entre les corals i els presidents dels casals català i aragonès, i tots vam marxar tan satisfets per l'acte celebrat.

Vam anar a un 'xiringuito' proper, enmig del parc, a prendre un pica-pica i coca de

la Teresa Boldú, que ja té la mà trencada de fer-ne i sap que sempre són elogiades.

Ens vam retirar cadascú al seu cau.

Amb l'equipatge ja carregat a l'autocar, ens vam disposar a complir el programa del segon dia: turisme –molt ben atesos, acompanyats per membres de la coral Araba- visita a la catedral etc., i dinar de germanor.

El dinar fou suculent i exquisit. És difícil descriure l'ambient de germanor i de

música que es va viure prop de les quatre hores que va durar el dinar.

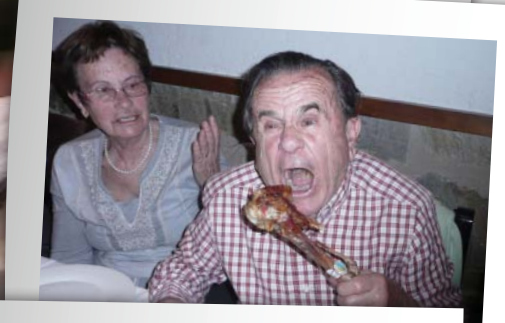
Tant és així, que no vàrem sortir a l'hora prevista i, a l'endarrerir-se l'autocar, amb l'estricta reglamentació i compliment igualment escrupolós, va caldre renovar el xòfer a la una de la matinada a La Panadella. ■

▲ A l'hora de les visites alguns van aprofitar per dibuixar, uns altres per comprar i d'altres per fer-se més savis.

Dinar de germanor

És difícil descriure
l'ambient de germanor
i de música que es va
viure prop de les quatre
hores que va durar el
dinar

ARROSSADA 1 DE MAIG

EL 1r DE MAIG, A CAL MIÑARRO

◀ Arrossada a Cal Miñarro amb la col·laboració de tots

L'Alfons Miñarro i la seva esposa Ana Maria tradicionalment ens ofereixen la seva hospitalitat per poder fer una arrossada de germanor tots els cantaires de la Lira amb els acompanyants, el primer dia de maig.

Són moments de gran relació personal entre els cantaires i les seves famílies que ens ajuden a formar un equip més consolidat.

Tothom hi col·labora amb la millor voluntat, però l'Alfons Miñarro, per si de cas, convoca a un amic especialista en fer paella.

Amb càntics i ocurrències es passa una bona part de la sobretaula. ■

EFEMÈRIDE 16 DE MAIG

CELEBRACIÓ DELS 150 ANYS DE CANT CLAVERIÀ A RUBÍ

La Lira, convidada per la Societat Coral Unió Rubinenca, fou invitada a celebrar els 150 anys de Cant Claverià a Rubí, conjuntament amb els cors de La Llàntia, La Garriga i La Unió Rubinenca.

La Lira va interpretar:

- Goig de Pasqua
- Setembrine
- L'Empordà
- Jovenívola

L'acte començà amb un homenatge al monument d'en J. A. Clavé, on van cantar conjuntament totes les corals 'Salut als Cantors' i, després de ser rebuts per les autoritats municipals, va iniciar-se el concert. ■

EFEMÈRIDE 17 DE MAIG

80è ANIVERSARI EUGENI AULADELL

▲ Eugeni Auladell
enarborant
l'estendard de la Lira

N'Eugeni Auladell és un tenor significat del cor de la Lira i va voler compartir la celebració dels seus primers vuitanta anys amb els companys cantaires.

Abans de l'assaig del dilluns 17 de maig, a la seu del Club Muntanyenc i a la mateixa sala on assagem, es va parar taula per a quaranta amb tota mena de plats. Tenint en compte que Eugeni és un bon cuiner alguns dels plats estaven cuinats per ell mateix.

Regats amb bon vi, l'assaig encara que començà una mica més tard, va sortir sense inhibicions.

Es va constatar que el mestre Eloi Jover està curat d'espants, i no solament accepta el cor tal com és sinó que és un més de la colla. ■

EFEMÈRIDE 23 DE MAIG

CELEBRACIÓ 150 ANYS DE LA COLOMA D'ESPLUGUES DE LLOBREGAT

El dia 23 de maig la Coloma Societat Coral d'Esplugues celebrava el 150è aniversari i va voler compartir aquesta efemèride amb altres corals veïnes i amigues, convocant a la Lira a participar dels actes de celebració.

A 2/4 de 10, al parc del Pou d'en Fèlix d'Esplugues de Llobregat se celebrà un esmorzar de germanor amb totes les corals participants.

Posteriorment es fer la cercavila fins al monument d'en Clavé, acabant a la Plaça de Catalunya. ■

crítica de música

EDUARD JENER
eduardjener@telefonica.net

Bellesa i força

La notícia del concert que ens ocupa em va deixar una mica perplex. Cal que digui, tot seguit, que la meua experiència en el món de les arts escèniques m'ha demostrat que mai no es pot anar amb cap mena de prejudici. La realitat és sempre allò que es produeix a l'escenari i no pas les idees preconcebudes. El concert del diumenge era una incògnita per les aparents diferències entre els components que configuraven el cartell, però el resultat va ser esplèndid. La qüestió que em toca explicar és per què i després de sentir les veus, veure els rostres i viure la sensació d'escollir el Cant dels ocells interpretat amb emoció i una pronunciació notable del català de les cantants fineses, a Júlia Farrés-Llongueras entonada i rigorosa dir *Chacun le sait, chacun le dit de La Fille du Régiment* de Donizetti amb la col·laboració perfecta dels cantaires de La Lira i, després al final, tots plegats amb *Muntanyes del Canigó*, arribo a la conclusió que tot és el fruit d'una cosa que, per simplificar, qualifico d'humanitat compartida. La jove soprano Júlia Farrés-Llongueras, santcugatena que cerca el seu camí professional per Europa amb vocació, va iniciar el concert amb *Abril i La font de Morera*, amb veu neta i interpretació sentida. La cantant transmet i la seva participació amb el cor fins de la popular *On suuri sun rantas autius* és la demostració més contundent d'una veu que progressa constantment. El cor femení Diskantti és homogeni en el seu so equilibrat i destacaria la sensibilitat i afinació no sempre agraits en un capvespre a l'aire lliure. La direcció de l'energètica i simpàtica Jonna

El concert era una incògnita per les aparents diferències entre els components del cartell,

però el resultat va ser esplèndid

Imaläinen ens va portar cançons d'una finesa extraordinària i a cants divertits i joiolosos que demostren que la reacció empàtica supera qualsevol desconeixement on hi ha raons i sentiments emocionals. Diverses cançons del seu país i algunes peces conegudes com l'inefable *Dancing Queen* del grup suec ABBA, ens van regalar sensacions memorables per finalitzar, abans del cant final compartit, amb una versió de *Finlàndia* de Jean Sibelius. La directora i soprano va fer també una actuació solista amb un *Summertime* de Gershwin ben interpretat, però, pel meu gust, massa impostat, i una divertida i popular finesa *La meua estimada és preciosa*, que va dir amb gràcia i picardia. La Societat Coral La Lira, que ha incrementat els seus membres en contra de les dificultats ambientals, va tenir unes intervencions notables, ja esmentada alguna, amb una perfecta *La mare cantora de Bou* i equilibrada en les peces compartides. Finalment, un esment a la tasca de l'incansable Eloi Jover, aquí equilibrista amb les partitures i el vent (ajuda impagable de Marga Soria), pianista acompanyant atent a les cantants i director impecable. La bellesa de la música i la força de la gent. ●

MÚSICA AL CLAUSTRE, DISKANTTI KUORO.

DIRECCIÓ: Jonna Imeläinen. JÚLIA FARRÉS-LLONGUERAS i JONNA IMALÄINEN, sopranos. SOCIETAT CORAL LA LIRA. Direcció i piano Eloi Jover. Música de Benny i Stig Anderson, Vicenç Bou, Kaj Chydenius, Gaetano Donizetti, Toni Edelmann, George i Ira Gershwin, Georg de Gozinsky, Anna-Mari Käihärä i Jukka Itkonen, Rafael Martínez Valls, Lluís Millet, Enric Morera, Fredrik Pacius, Jean Sibelius, Telu Virkkala, Hugh Williams i populars catalanes i fineses. LLOC: Claustre del Monestir de Sant Cugat
DATA: 13 de juny

▲ Article extret del Diari de Sant Cugat del crític Eduard Jener sobre el concert de Diskantti

CONCERT 13 DE JUNY

CONCERT DISKANTTI

El 13 de juny va actuar als claustres del Monestir Diskantti Kuoro, una agrupació coral finlandesa, on la soprano Júlia Farrés-Llongueras i la Lira van exercir d'amfitrions.

A tall d'introducció, un fragment de 'La filla del regiment' cantada per la Júlia, filla del nostre company Jordi Farrés, acompanyada al piano pel mestre Eloi Jover i pel cor de la Lira.

A més a més, el cor la Lira va interpretar 'La mare cantora' i 'Jovenívola'.

La soprano Júlia Farrés-Llongueras va interpretar magistralment tres cançons catalanes acompanyada al piano pel nostre director Eloi Jover.

Al concert del cor de dones Diskantti s'intercalaven actuacions de la seva directora, la soprano finlandesa Jonna Imeläinen, sempre acompanyada pel mestre Eloi Jover.

El concert va cloure amb les cançons conjuntes 'Finlàndia' (J. Sibelius) i 'Muntanyes del Canigó' (popular catalana).

Val a dir que l'assistència de públic fou massiva amb 325 espectadors, curullant l'aforament, exhaurint les entrades i deixant gent a fora.

La qualitat del concert va lluir a gran alçada, segons els comentaris dels assistents i segons el crític Jané.

La gènesi del concert l'ha redactada Roser Llongueras, esposa de Jordi Farrés i mare de la soprano Júlia Farrés-Llongueras:

Coincidint amb el 30è aniversari dels inicis del cor finès de veus femenines Diskantti, decideixen sortir de Finlàndia i venir a Catalunya, per fer una petita gira de concerts, en els 8 dies d'estada.

El motiu és l'interès per la diversitat de cors i el nivell musical i cultural de Catalunya.

A Finlàndia està molt arrelat el col·lectiu de cors, encara que n'hi ha menys, per l'extensió del país i per les distàncies entre pobles i ciutats, rodejats de neu a

l'hivern i d'aigua a l'estiu. Per això se'n diu el país dels llacs.

Això no obstant, fa que per les poquíssimes hores de llum i les temperatures del rigorós hivern, s'organitzin en col·lectius de cant. És una de les maneres que tenen de retrobament sociocultural. Per això Diskantti Kuoru, ha treballat per assolir un bon nivell al llarg de tots aquests anys.

A la passada primavera, la soprano catalana, Júlia Farrés-Llongueras va

▲ **Cants conjunts:**
'Finlàndia' i 'Muntanyes del Canigó'

contactar amb ells, demanant-los de compartir amb ella el cartell d'una breu gira però intensa de 5 dies a Finlàndia amb 2 concerts: auditori Kanelttalo Auditorium a Helsinki, i a Savonlinna a Savonlinna en el bell mig de la regió dels llacs, concretament al sud de Savonia.

“Una experiència inoblidable per a nosaltres, on vam adonar-nos de la riquesa de compartir peces populars de Finlàndia i Catalunya amb la soprano que havíem conegut.”

“Per aquesta raó, ens disposem a compartir peces del repertori català entre les de la nostra pròpia llengua, amb la mateixa soprano a qui li hem demanat també que ens acompanyi, i a més amb la possibilitat de compartir cartell amb alguna altra coral de la població o entorn que ella coneix bé.”

“Pretenem un bon concert, agradable al públic que vulgui entendre el sentiment finlandès i que alhora se senti a gust amb la seva pròpia música, la que il·lusiona els batecs del cor, la que li

dóna la força de viure, i fa sentir el sol a la cara, i l'olor i tacte de la brisa del mar que embolcalla.”

Així és com es contacta amb la coral Santa Elena de Cabriels, sota la direcció del mestre Jordi Soltes, i amb la coral la Lira, dirigida pel mestre Eloi Jover.

El cor Diskantti està format per 23 veus femenines sota la direcció de la també soprano Jonna Imelainen. ■

▲ 23 veus femenines sota la direcció de la també soprano **Jonna Imelainen**, acompanyades per **Eloi Jover**.

▲ La soprano **Júlia Farrés-Llongueras** interpretant ‘Chacun le Sait, Chacun le Dit’, acompanyada al piano pel mestre **Eloi Jover** i pel cor de la Lira.

CANTADA 26 DE JUNY

ASSAIG - CANTADA A CAL TEIXIDOR

Per diverses circumstàncies, no poguérem cantar per caramelles a Cal Teixidor com es fa tradicionalment. Vam acordar executar l'assaig del concert de Festa Major a Cal Teixidor, per suplir la carència.

Aquesta és una cantada emotiva, puix que en Lluís Girbau era un cantaire emblemàtic de la Lira, la vídua i la filla del qual van voler mantenir la tradició, malgrat el traspàs del pare.

Van correspondre a la cantada amb un copió *lunch* de qualitat on vam poder sopar els cantaires amb la família.

Per cloure l'acte, en Joaquim Villaronga va aportar uns gravats d'edició limitada, signats a mà per Pep Blanes, del Monestir de Sant Cugat per lliurar a Josep Garrell, a títol personal, en reconeixement al 'President Pencaire', doncs, des de la feina feta en el 125è aniversari mai la Lira havia estat un cor de referència com ara.

En Joan Artigas feu la presentació de l'obsequi en nom de tot el cor. ■

▲ A Cal Teixidor amb la família Girbau

CONCERT 30 DE JUNY

CONCERT DE FESTA MAJOR

El concert de Festa Major ja s'ha convertit en una tradició, on el poble pot adonar-se'n de si la Lira canta noves peces o si hem millorat.

La complexitat rau en cantar aïllats a l'aire lliure, sense parets on ressonar, i amb el fullam de l'arbrat que esmorteix el so.

Cantar amb megafonia en una instal·lació provisional adaptada, esperant la següent actuació, també és complex.

Tot i així, amb la Plaça de Barcelona plena de gom a gom, la Lira va ser ben acollida i agombolada pels aplaudiments del públic. ■

CANTADA 11 DE SETEMBRE

OFRENA FLORAL, 11 DE SETEMBRE

A Sant Cugat, com arreu de Catalunya, l'11 de setembre es commemora dipositant una ofrena floral al monument de Rafael de Casanovas.

Diversos partits polítics i associacions es distribueixen els horaris per poder lliurar les flors amb dignitat.

Cal tenir en compte que a banda i banda del monument hi ha dos policies locals amb uniforme de gala per donar-li solemnitat a l'acte.

Els partits polítics clouen l'acte amb un parlament.

L'Ajuntament programa una entrega institucional que acaba amb el parlament de l'alcalde i el 'Cant dels Segadors'.

Tenint en compte que la Lira és el cor amb més simbologia catalana, l'Ajuntament requereix a la nostra societat que interpreti l'himne de Catalunya. Aquest any la interpretació fou a dues veus. ■

CONCERT 25 DE SETEMBRE

JORNADES DE PATRIMONI VIU

El 25 de setembre el Museu de Sant Cugat organitzà un any més les jornades de Patrimoni Viu, amb la finalitat de donar a conèixer i preservar les tradicions, els oficis i formes de viure dels nostres avantpassats.

El lema de les jornades: 'De la mà a la màquina'.

La Lira va col·laborar en aquestes jornades interpretant, no solament peces del seu repertori, sinó també 'La Maquinista'.

'La Maquinista' és una polca corejada de Josep Anselm Clavé. ■

CANTADA 2 D'OCTUBRE

25è ANIVERSARI DEL TOT SANT CUGAT

El Tot Sant Cugat fou pioner de la Premsa Gratuïta al Vallès Occidental. En aquell moment semblava una aposta arriscada, però aquest any ja ha complert 25 anys. En aquest moment és el referent de la informació del dia a dia de bona part de la població de Sant Cugat i està present a totes les nostres llars.

Per celebrar aquesta important efemèride va organitzar actes lúdics per a la mainada i per a tothom a la plaça d'Octavià, amb una gran participació. Fou una festa popular on la Lira i d'altres corals no podien faltar.

En Ramon Grau, empresari creador del TOT, va haver de multiplicar-se puix que havia d'aparèixer com amfitrió, responsable, i cantaire de la Lira. En Ramon i el seu fill Xavi s'han incorporat enguany a la coral.

Es va cloure l'acte amb un aperitiu col·lectiu. ■

CANTADA 4 D'OCTUBRE

50 ANYS DE MATRIMONI: MARIA MATEO I JOAN ARTIGAS

▲ Júlia Farrés-Llongueras cantant una ària enmig del carrer

El quatre de setembre, el matrimoni Maria Mateo i Joan Artigas celebraven en família els cinquanta anys de casats.

En assabentar-se la Lira de l'efemèride, es va organitzar una cantada sorpresa a casa seva. Era difícil mantenir-ho d'amagat, essent com som tants cantaires i tan amics, però s'aconseguí, i quan acabaven el seu sopar de celebració vam irrompre en silenci des del carrer cantant-li cançons del repertori, com si fos un assaig.

Júlia Farrés va voler realçar l'acte amb una actuació memorable, i amb un pasatge de 'La fille du regiment' acompanyada pel cor de la Lira

Va sortir el matrimoni homenatjat i la família al carrer, i vam compartir el pastís de celebració que estaven a punt d'encetar en la intimitat.

La Maria estava al cas i va convèncer a en Joan que no es posés roba d'estar per casa en un dia tan important com aquell, atenent-nos la cinquantenària parella, ben abillats.

Cal tenir en compte que Joan Artigas forma part de la Lira des de 1951, i que actualment n'és el secretari.

Per correspondre a l'assalt, van organitzar un pisolabis abans del següent assaig. ■

CANTADA 20 DE NOVENBRE

FESTIVITAT DE SANTA CECÍLIA

El 20 de novembre, les corals de Sant Cugat varen voler honorar a Santa Cecília –patrona dels músics– amb un concert conjunt al Monestir.

Van participar:

- Coral l'Harmonia de Valldoreix
- Coral Sellarès de Gavà
- La Pinya del CEIP Pins del Vallès
- Coral Sant Cugat del CMSC
- Coral La Unió Santcugatenca
- Coral la Lira

La Societat coral la Lira no hi podia mancar en aquest homenatge i va interpretar: 'Salut als cantors', 'Salve' de Lluís Millet, i 'Per tu ploro'.

Un cop acabades les actuacions les corals participants van interpretar conjuntament l'"Himne de Santa Cecília" i el 'Cant del poble'. ■

CANTADA 21 DE NOVENBRE

TROBADA PEL PÀRKINSON

La delegació de Sant Cugat de l'Associació Catalana per al Pàrkinson va organitzar una trobada d'afectats i simpatitzants a Can Borrell.

▲ Cantant a Can Borrell

Per poder arribar tots caminant a Can Borrell, van oferir-se voluntaris per auxiliar persones amb discapacitat.

Van demanar la col·laboració dels cantaires de la Lira. Els seus cants van animar la jornada i sortosament, el clima hi va ajudar. ■

CEL·LEBRACIÓ 11 DE DESEMBRE

REHABILITACIÓ DE LA LLAR D'AVIS DE LA PARRÒQUIA

El segon dissabte de desembre, la presidenta de la Llar d'avis de la Parròquia volia celebrar que s'havien conclòs amb èxit les obres de rehabilitació de l'edifici i que la teulada estava ja conculosa.

L'alegria de voler-ho celebrar va ser proporcional als esforços que els va costar poder-ho dur a terme.

Va ser una festa compartida, on es notava el sacrifici i la participació voluntària de tots els membres. Tots hi posaven el màxim.

Van assistir elsenyor rector i el senyor alcalde, màximes representacions religiosa i civil de Sant Cugat, i tothom va quedar complagut amb l'actuació de la Lira.

En acabat hi havia un pisolabis copiós. ■

ASSAIG 20 DE DESEMBRE

ASSAIG OBERT DE NADAL

El 20 de desembre, amb ambient nadalenc, es va decidir convidar a les esposes respectives a presenciar un assaig i pica-pica posterior. Pel cap baix sabrien com ocupem el temps les nits quan ens allunyem de casa.

Certament fou un acte gairebé impúdic, deixant la nostra còmoda intimitat vam actuar davant de les dones.

Tots confiàvem amb la complicitat del mestre-director: ens farà cantar quatre cançons del repertori que surtin bé... i a córrer...

L'Eloi no ens va estalviar cap humiliació, amb l'excusa d'escalfar la veu ens va fer udolar com els llops, panteixar com els gossets, posar-nos les mans al cap, formar un cercle amb els dits polze i índex d'ambdues mans i els braços separats

del cos. No va mancar res. Les dones miraven satisfetes com a un judici de la Inquisició que actués Torquemada i el reu les hagués vexat.

En arribar el torn de cantar, va encetar la cançó més difícil i ens va fer repetir passatges amb assiduitat. En aquest moment les dones ja no podien dissimular.

Finalment l'Eloi es va compadir i vam cantar el que sabem i com sabem emudint crítiques i esborrant rialles malicioses. Vam acabar amb el Boga-Boga per petició expressa de les dones.

Per assuaujar la situació vam sopar plegats al propi Club Muntanyenc.

No es va signar cap acta de divorci. ■

LA LIRA

MESTRE:
Eloi Jover

CANTAIRE MÉS ANTIC:
Miquel Garrell
Jaume Pahissa

CANTAIRE MÉS NOU:
Joan Carles Gassiot

CANTAIRE MÉS GRAN:
Jaume Pahissa

CANTAIRE MÉS JOVE:
Esteve Miñarro

TENORS

Joan Artigas

Pepitu Gómez Rivas

Manel Domeño

Andreu Garrell

Eugeni Auladell

Joan Carles Gasiot

Gumersindo Pascual

Vicenç Oteros

Joan Troyano

Francesc Campmany

Josep Sala

TENORS SEGONS

Eduard Broll

Felip Pavon

Lluís Pérez

Pep González

Eduard Solé

Ricard Artigas

Jaume Pahissa

Miquel Garrell

Pepe Pros

Esteve Miñarro

BARÍTONS

Xavier Grau

Ferran Pomairol

Pasqual Bargalló

Alfons Miñarro

Antoni Gómez

Jordi Farrés

Josep Castellví

Francesc Llamas

Pere Miralles

Josep Colomer

BAIXOS

Joan Casajoana

Jordi Franquesa

Ramon Grau

Manel Moreno

Rafa Reyes

Benet Dinarés

Pasqual d'Ossó

Josep Garrell

Joan López

Josep Ma. Canas

Jordi Roca
(Fotògraf oficial)

Eloi Jover
(mestre)

Diego Lahuerta
(acordió)

Artur Regada
(contraaix)

Joaquim Villaronga
(Serveis especials)

RELACIÓ DE CANÇONS CANTADES L'ANY 2010

A la Lira
Boga Boga
Cala Montgó
Cobles marineres
Damunt la sorra daurada
El meu avi
El llop de mar
Les flors de maig
Flors del Vallès
Goig de Pasqua
Havanera el Vallès
Jovenívola
L'Empordà
La dansa de l'amor
La mare cantora
La Maria de les trenes
Noies de la Torrassa
Setembrina
Som a Pasqua
Som catalans
Un cant festiu
Per tu ploro
Salve Maria
Salut als cantors
La maquinista
Els segadors
Noies palamosines
Finlàndia
La filla del regiment

LES MÉS CANTADES

1
A LA LIRA (14)

**HAVANERA
DEL VALLES** (14)

2
**LA DANSA
DE L'AMOR** (13)

3
**GOIG DE
PASQUA** (12)

4
**LA MARE
CANTORA** (11)

5
**EL LLOP
DE MAR** (10)

**SOMA
PASQUA** (10)

AGRAÏMENTS ALS COL·LABORADORS:

Els temps i els ritmes de la societat actual fan evidents els esforços personals i el suport que requereix, la continuïtat i progrés d'una societat d'una quarantena de cantaires, com és la Societat Coral la Lira, amb actuacions dins i fora del nostre país. Sense el recolzament de l'Ajuntament de Sant Cugat, dels nostres comerciants, dels nostres conciutadans i veïns, no podríem subsistir. Val a dir que el nostre cor suscita fidelitats. L'agraïment de la Lira, doncs, a tots els amics que acudiu puntualment als concerts i actuacions, que seguïu el repertori de caramelles per carrers i masies de Sant Cugat sense defallir, que ens acompanyeu en els desplaçaments, i que dediqueu paraules i aplaudiments d'ànims.

Agraïm la col·laboració especial de:

**CATALANA OCCIDENT
TOT SANT CUGAT
DIARI DE SANT CUGAT
GELATERIA PROS**

REDACCIÓ
Pasqual d'Ossó i Matheu

COORDINACIÓ I RECERCA
Joan López Manzanares

DISSENY I MAQUETACIÓ
Xavier Grau Troyano

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA
Jordi Roca, Diari de Sant Cugat, Procedència diversa

IL·LUSTRACIÓ DE PORTADA
Pep Blanes

amb la col·laboració especial de:

CATALANA OCCIDENT
TOT SANT CUGAT
DIARI DE SANT CUGAT
GELATERIA PROS